

โรคเอดส์เป็น โรคที่ร้ายแรงและไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ติดเชื้อทั้งทางร่างกายและจิตใจ การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยารายบุคคลที่มีต่อภาวะความซึมเศร้าและการฆ่าตัวตายในผู้ป่วยหญิงที่ติดเชื้อเอชไอวี ผู้วิจัยใช้วิธีการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดบุคคลเป็นศูนย์กลางของโรเจอร์สเป็นแนวทางในการรักษา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยหญิงที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์แน่ชัดแล้วว่าการติดเชื้อเอชไอวี โดยได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีด้วยชุดตรวจเอบบอต ดีเทอร์มิน 1/2 และมารับการรักษาที่คลินิกพิเศษโรงพยาบาลพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 16 ราย เลือกรวมตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ตามคุณสมบัติที่กำหนด แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 ราย กลุ่มทดลองได้รับการปรึกษาเชิงจิตวิทยารายบุคคลจากผู้วิจัย นอกเหนือจากการพยาบาลตามปกติ ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติไคสแควร์ และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนภาวะความซึมเศร้าและความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายต่ำกว่าก่อนได้รับการปรึกษา และต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

ในระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ พบว่า ค่าคะแนนภาวะความซึมเศร้าและความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของทั้ง 2 กลุ่มลดลง และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

Acquired immunodeficient syndrome (AIDS) is a serious and incurable disease. It is the sequela of individuals having contracted the human immunodeficient virus (HIV) with devastating consequences both physically and mentally.

Adopting an experimental research approach, the researcher investigated the effects of individual counseling on depression and suicide in female HIV patients. The researcher used Rogers' individual counseling approach as a guideline in treatment.

The sample population consisted of sixteen female patients unequivocally diagnosed by physicians as having contracted HIV. The determination of the HIV status of the patients was made on the basis of a blood test using the Abbot Determine HIV-1/2 rapid assay test. These HIV-positive patients are currently receiving treatment in a special clinic at Phanom Sarakam Hospital in Chacheongsao province.

The sample population was selected using the purposive sampling method in accordance with set criteria. The subjects were thereupon divided into two groups of eight each, an experimental group and a control group. The members of the experimental group received individual counseling from the researcher in addition to normal treatment. The data obtained were analyzed and tested using the Chi-square and *t*-Test techniques.

Findings are as follows:

The experimental group had lower scores on depression and suicide risk than prior to the period in which the subjects received counseling. The score was also less than that of the subjects in the control group at a statistically significant level ($p < .01$).

In regard to the four-week follow-up period, it was found that the scores on depression and suicide risk of both groups decreased and yet differed at a statistically significant level ($p < .01$).